

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioann. Jonstoni|| Historiae Natvralis|| De|| Piscibvs|| Et Cetis|| Libri V||

Jonston, Jan

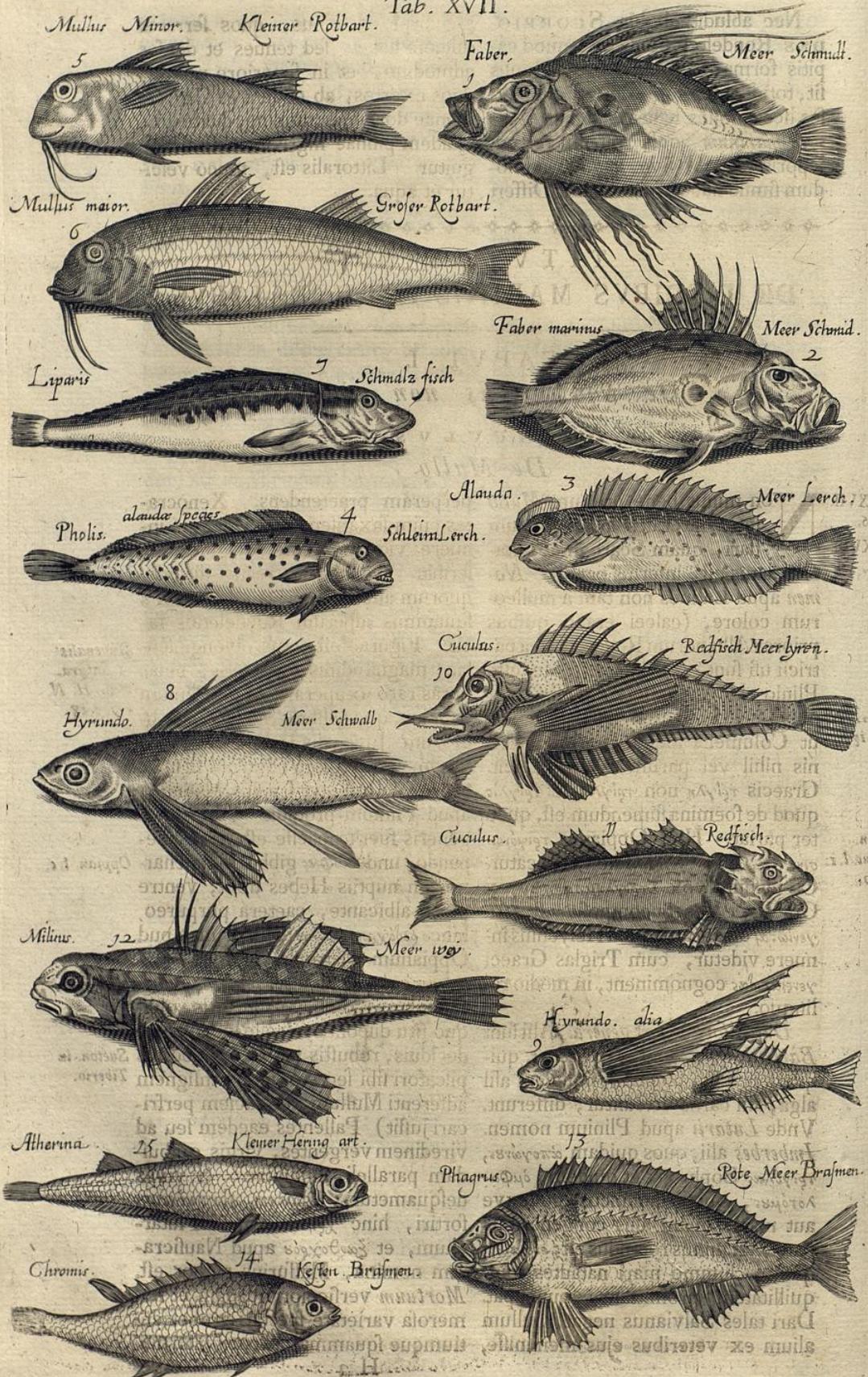
Heilbrunna, MDCCCLXVII.

VD18 90529014

Illustration: Tab. XVII. Mullus Minor. Kleiner Rotbart [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11089

Tab. XVII.

Nec abludit ab his SCORPIO-
DES Rondeletii sic dictus, quod ca-
pitis forma Scorpioni marino similis
sit, totidemque supra oculos apophy-
ses licet molles habeat. Galli Lepo-
rem marinum, quia rostrum terreni
leporis περιτηνη̄ five scissura admo-
dum simile habet, nuncupant. Differt

a Scorpio dentibus, quos serratos
quidem habet, sed tenues et denos
admodum, et in superiore maxilla
duos exertos, ab eodem et Galerita
pinnae dorsi magnitudine, duabusque
ejusdem pinnae nigris maculis distin-
guitur. Littoralis est, muco vesci-
tur et aqua.

TITVLVS III.

DE PISCIBVS MARINIS LITTORALIBVS.

CAPVT I.

De Squammosis non planis.

ARTICVLVS I.

De Mullo.

TAB. XVII. *Non minus bene primum Mullo*
5. 6. *inter littorales pisces locum in-*
TAB. XVIII. *dari, quam Scaro inter saxa-*
4. *tilles datus est, inferius patebit. No-*
mén apud Latinos non tam a mullo-
rum colore, (calcei erant, quibus
priores Albanorum Reges, postea pa-
triciei usi sunt) quod Fenestellae teste
Plinio placet; quam a mollitie inve-
nit. Servitutis est indignatissimus,
ut Columella loquitur, et in pisci-
nis nihil vel parum saltem crescit.
Graecis τεργλη non τεργλα et τεργλις
quod de foemina sumendum est, quod
terpariat. Hinc Oppianus τεργόνο-
Oppian. την ἐπωνύμες γοῦνοι dicit; vocatur.
Hakeat. l. i. την ἐπωνύμες γοῦνοι dicit; vocatur.
v. 590.
Cretenium vox Στρεγλημπαξπόν ex
Graeca et Veneta composita est. An
γενεάτιδαι dicantur, quod Hesychius in-
nuere videtur, cum Triglas Graeci
γενεάτιδαι cognominent, in medio re-
linquo.

Duo ipsorum sunt genera. Alii sunt
Barbati, quos γενεάτιδαι vocant, qui-
que sola succi bonitate, siquidem alii
alga, alii carne vescuntur, differunt.
Vnde Lutarii apud Plinium nomen.
Imberbes alii, quos quidam ἀπογόνες,
τεργόλας Sophron, et quidem, διφα-
λοτόμες, quod umbilicus podexve
aut magis quam aliis congeneribus
patet, aut minus rotundus est; εὐθεῖαι,
quod in summo mari natantes tran-
quillitatem promittant, nuncupat.
Dari tales Salvianus negat, nullum
alium ex veteribus ejus meminisse,

perperam praetendens. Xenocra-
tes enim faxatilem barba destitui in-
nuere videtur, dum pelagum de-
scribit. Mullastros recte dixeris,
quorum alium imberbem, alterum a
squammis asperum Rondeletius fa-
cit. Figurae est totus oblongiscu-
lae, magnitudinis mediocris; binas
libras raro exuperare, apud Plinium
habetur, quadrilibris Seneca, sex li-
brarum Juvenalis meminere. Si
verum est octoginta librarum in mari
rubro captum, ut Lucius Mutianus
apud Plinium prodidit. Alterius is
generis fuerit necesse est, dorso re-
pando, unde μύρα gibbositas Epichar-
mus in nuptiis Hebes dixit, ventre
plano albante, caetera purpureo,
hinc φοδόχροα φύλα Mullorum apud
Oppianum. Matronus Parodus μιλτο-
πάγνη colore miniaceo fecit. Squam-
mis magnis, tenuibus, ferratis, obli-
quo situ dispositis, facile ut appareat
deciduis, robustis tamen. (Tiberius
piscatori sibi secreto agenti insignem
adserenti Mulum, eo faciem perfri-
cari jussit) Pallentes eaedem seu ad
viredinem vergentes, virgis quibus
dam parallelis insignitae. Si vivus
desquametur, colorem sanguineum
fortiri, hinc χερσώπες apud Plutar-
chum, et ζωθοχέες apud Nausicra-
tem nomina, Massurius author est.
Mortuum versicolori quadam et nu-
merofa varietate spectari, rubescen-
tiumque squamarum multiplici mu-

Juvenalis in Satyrā.
Plin. H. N. l. 9. c. 18.
Oppian. l. c.
Sueton. in Tiberio.